

Wtorek, 18 maja 2010 r.

Uproszczenie WPR

P7_TA(2010)0172

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie uproszczenia WPR (2009/2155(INI))

(2011/C 161 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2005 r. - Uproszczenie i udoskonalenie prawodawstwa w zakresie wspólnej polityki rolnej (COM(2005)0509),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 marca 2009 r. - Uproszczenie europejskiej wspólnej polityki rolnej naszym wspólnym sukcesem (COM(2009)0128),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A7-0051/2010),
- A. mając na uwadze, że każde ustawodawstwo musi być proporcjonalne do celu i powinno być w wprowadzane wyłącznie po przeprowadzeniu pełnej oceny oddziaływania, analizującej obciążenie finansowe, jakie ono by narzuciło, i przy uwzględnieniu pełnej analizy kosztów i korzyści,
- B. mając na uwadze, że uproszczenie powinno być korzystne przede wszystkim dla rolników, a nie jedynie dla władz krajowych i organów dokonujących płatności w państwach członkowskich, jak przeważnie obserwowano,
- C. mając na uwadze, że nowa WPR powinna pozwolić rolnikom skupić się na najważniejszym celu dostarczania bezpiecznej i monitorowanej żywności wysokiej jakości, a także wspierać ich w dostarczaniu nierynkowych dóbr publicznych,
- D. mając na uwadze, że celem powinno być ograniczenie kosztów WPR przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych producentów wspólnotowych, tak aby umożliwić rolnikom poświęcanie większej ilości czasu na uprawę ziemi,
- E. mając na uwadze, że nowa WPR powinna być trwale konkurencyjna,
- F. mając na uwadze, że konieczne jest zapewnienie jasnych i zrozumiałych przepisów prawnych, które zapewniają pewność prawną właściwym organom i rolnikom, a wyeliminowanie zbytecznych,
- G. mając na uwadze, że dystrybucja jednolitych płatności na gospodarstwo powinna zapewniać sprawiedliwość,
- H. mając na uwadze, że do zarządzania ważnymi kwestiami prawnymi związanymi z WPR konieczne są wydolne ramy prawne,
- I. mając na uwadze, że nowa WPR powinna być ukierunkowana na rynek, zgodnie z niedawnymi reformami wspólnej polityki rolnej, i skupiać się na ograniczaniu nadmiernego protekcjonizmu, jednocześnie zachowując narzędzia dostępne w celu pomagania rolnikom w czasie poważnej niestabilności ekonomicznej,
- J. mając na uwadze, że nowa WPR powinna być prostsza i bardziej elastyczna,
- K. mając na uwadze, że przepisy prawne powinny być elastyczniejsze, aby w ramach WPR możliwe było rozróżnianie poszczególnych regionów i terytoriów bez zagrażania wspólnotowemu charakterowi WPR,

Wtorek, 18 maja 2010 r.

- L. mając na uwadze, że powinno się promować wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi a organami szczebla lokalnego,
- M. mając na uwadze, że wspólna polityka rolna jest bardzo ważna w UE-27 jako środek służący nie tylko zapewnieniu właściwego zaopatrzenia w bezpieczną żywność, lecz także nieustannemu reagowaniu na takie wyzwania jak ochrona obszarów wiejskich, regionów górskich, obszarów nieuprzywilejowanych i bardzo oddalonych oraz wielofunkcyjność europejskiego rolnictwa,

Zasady ogólne

1. podkreśla, że WPR powinna dążyć do harmonizacji uregulowań poprzez usuwanie przepisów powielających się; ponadto wzywa Komisję, aby podczas wprowadzania nowych uregulowań dążyła do usuwania niepotrzebnych obciążeń;
2. wzywa Komisję, aby prowadziła szeroko zakrojone i regularne konsultacje z zainteresowanymi stronami z sektora rolniczego w celu lepszego oceny wpływu rozporządzenia w terenie oraz stworzenia praktycznych, prostych i przejrzystych przepisów dla rolników;
3. podkreśla, że dalsze uproszczenie WPR jest konieczne w celu zmniejszenia kosztów jej wdrażania ponoszonych przez instytucje UE, państwa członkowskie i samych beneficjentów; dzięki temu polityka stanie się również bardziej zrozumiała dla rolników i podatników;
4. wzywa Komisję, aby zharmonizowała przepisy dotyczące WPR, eliminując powielające się zadania i zmniejszając biurokrację w celu zwiększenia konkurencyjności sektora rolniczego we wszystkich państwach członkowskich;
5. podkreśla, że środki WPR powinny być proporcjonalne do celów, a ścieżka legislacyjna powinna być wybierana jedynie w naprawdę uzasadnionych wypadkach, co pozwoli uniknąć konstrukcji prawnej trudnej do zrozumienia dla rolników;
6. wzywa do tego, by WPR kierowała się raczej wynikiem, niż była skoncentrowana na uregulowaniach, a państwa członkowskie i władze regionalne oferowały więcej pomocy i doradztwa rolnikom za pośrednictwem narzędzi doradczych i odpowiednich metod komunikacyjnych;
7. oczekuje, że zgodnie z zasadami lepszych uregulowań prawnych całemu przyszłemu prawodawstwu będzie towarzyszyła pełna ocena wpływu z uwzględnieniem obciążeń regulacyjnych i administracyjnych przy zapewnieniu proporcjonalności wszelkich nowych uregulowań do ich celów;
8. wierzy, że tam, gdzie to możliwe, państwa członkowskie powinny umożliwiać samocertyfikację;
9. uważa, że państwa członkowskie w planach rozwoju obszarów wiejskich powinny mieć możliwość wprowadzenia ryczałtowego systemu działek, zwłaszcza dla małych gospodarstw rolnych, pod warunkiem zagwarantowania zgodności z podjętymi zobowiązaniami;
10. uznaje wartość zasady współzależności jako jednej z kluczowych koncepcji dopłat bezpośrednich WPR, ale zaleca jest jej poważne uproszczenie bez obniżenia skuteczności tych dopłat;
11. podkreśla zapotrzebowanie na prostszą, bardziej przejrzystą i sprawliwszą WPR;
12. zwraca uwagę na to, że uproszczenie WPR nie musi prowadzić do zmniejszenia wsparcia dla rolników i likwidacji tradycyjnych instrumentów zarządzania rynkiem; wzywa Unię Europejską, aby wprowadziła skuteczne mechanizmy ograniczania niestabilności cen z myślą o przyszłości;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

13. podkreśla, że upraszczanie WPR powinno iść w parze ze środkami informowania beneficjentów, oraz wzywa Komisję, aby rozszerzyła i rozwinęła środki informowania o wspólnej polityce rolnej;
14. wzywa do stworzenia możliwości autonomicznego korygowania błędów, która pozwoliłaby odbiorcom płatności nieumyślnie łamiącym przepisy poinformowanie władz i uniknięcie kar;
15. zwraca uwagę na to, że system kar dla rolników za błędy we wnioskach o dokonanie płatności powinien być proporcjonalny do skali naruszenia oraz że nie należy nakładać kar w wypadku nieistotnych pomyłek, a w szczególności w wypadku błędów, za które rolnik nie ponosi winy;
16. zwraca uwagę na to, że wszelkie kary administracyjne, w tym obowiązek zwrotu wszystkich dopłat otrzymanych przez rolnika, nie powinny opierać się na okolicznościach, nad którymi rolnik obiektywnie nie ma kontroli;
17. zwraca uwagę na problem rolników, których małżonkowie prowadzą oddzielne gospodarstwa rolne i którzy w związku z tym powinni mieć osobne prawa i obowiązki w odniesieniu do wniosków o płatności WPR;

Zasada współzależności

18. wierzy, że podstawowym celem inspekcji jest doradzenie rolnikom i skorygowanie ich działań, aby lepiej stosowali się do wymogów prawnych przy jak najmniejszych obciążeniach; kontrole powinny być zatem nadal prowadzone przez organy publiczne celem zapewnienia ich niezależności i bezstronności;
19. podkreśla, że według ONZ światowa produkcja żywności musi wzrosnąć o 70 % do 2050 r., aby zaspokoić zapotrzebowanie dziewięciu miliardów ludzi;
20. uważa, że należy ustanowić wymogi dotyczące współzależności, które powinny również uwzględniać wielkość gospodarstwa rolnego, aby zmniejszyć obciążenie małych gospodarstw, w których ryzyko jest mniejsze;
21. podkreśla, że gdy państwa członkowskie będą stosować kary dla rolników za nieprzestrzeganie uregulowań prawnych, kary te powinny być stosowane w sposób przejrzysty, prosty i proporcjonalny, który uwzględnia realne warunki w terenie;
22. uważa, że wymogi podstawowe kontroli w odniesieniu do zasady współzależności i powinny być łatwo zrozumiałe dla rolników i organów kontroli;
23. wierzy, że fundamentalny cel kontroli polega na zachęceniu rolników do lepszego przestrzegania prawa i że można by ograniczyć lub zastąpić losowymi kontrolami coroczne kontrole zasady współzależności w odniesieniu do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania, w przypadku, gdy doszło do zaledwie kilku naruszeń w minionych latach;
24. podkreśla, że powinno się zredukować do losowych prób wymóg dotyczący prowadzenia kontroli w następstwie działania dotyczący małych (jeśli nie banalnych) naruszeń;
25. uważa, że powinno się znieść korzystanie z wymogów podstawowych w zakresie zarządzania, których nie można łatwo kontrolować i których nie sposób zmierzyć;
26. uważa, że państwa członkowskie lub w stosownym wypadku władze regionalne i lokalne powinny zezwolić na ograniczenie obowiązkowej liczby inspekcji do określonego niższego poziomu, jeśli dysponują one ramami oceny ryzyka, który odpowiada wymogom prawa wspólnotowego, oraz dowodem na wysoką zgodność z przepisami;
27. wzywa do wprowadzenia w poszczególnych państwach członkowskich ram analizy ryzyka zgodnych z prawem wspólnotowym w celu zmniejszenia obowiązkowej liczby inspekcji do określonego niższego poziomu;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

28. uważa, że więcej pomocy i doradztwa za pośrednictwem skutecznych narzędzi informacyjnych i doradczych, takich jak specjalna linia telefoniczna lub korzystanie z Internetu, przyczyniłby się do uniknięcia naruszeń i udzieliłby państwom członkowskim narzędzia stopniowego ograniczania obowiązkowej liczby inspekcji;
29. uważa, że kontrole przeprowadzone – lub planowane – w gospodarstwach rolnych przez różne podmioty, których praca lub podstawowe obowiązki obejmują przeprowadzanie kontroli, powinny być skoordynowane w celu ograniczenia liczby kontrolnych wizyt w gospodarstwie;
30. uważa, że należy sporządzić plan komunikowania dotyczący współzależności, aby zapewnić jak najwięcej informacji, zarówno dla rolników, jak i dla konsumentów, na temat wymogów współzależności oraz korzyści wynikających z dóbr i usług publicznych dostarczanych przez rolników prowadzących działalność zgodnie z tymi wymogami;
31. uważa, że liczba wymogów w odniesieniu do zasady współzależności powinna zostać zmniejszona, a ich zakres zaktualizowany;
32. wzywa do zezwolenia na praktyczny i przejrzysty system wskaźników w celu uproszczenia instrumentów oceny kontroli współzależności oraz do zniesienia obecnego systemu i możliwości nakładania dwóch lub więcej kar za ten sam błąd; wzywa Komisję, aby przeanalizowała dysproporcję między naruszeniami uregulowań dotyczących identyfikacji zwierząt, stanowiącymi około 70 % wszystkich naruszeń, a naruszeniami innych wymogów, i wprowadziła stosowne zmiany;
33. uważa, że należy sporządzić jednolity dokument legislacyjny w sprawie współzależności; uważa, że pozytywne efekty zewnętrzne generowane przez gospodarstwa rolne w kategoriach dóbr i usług publicznych należy sprawiedliwie nagradzać;
34. wzywa do zachowania niektórych ściśle określonych przepisów dotyczących współzależności, co do których państwa członkowskie są w stanie się zgodzić i które mogą one stosować;

Płatności bezpośrednie

35. uważa, że rolnicy powinni mieć dostęp do praktycznych systemów, które umożliwią im łatwe i pozbawione zbędnej biurokracji składanie wniosków o dopłaty bezpośrednie, zwykle w miejscu ich zamieszkania;
36. uważa, że w celu uproszczenia przepisów regulujących jednolity system dopłat, powinno się znieść obowiązek dostarczania corocznie tych samych szczegółowych informacji;
37. uważa, że we wnioskach należy przekazywać mniejszą liczbę informacji, gdyż konieczne informacje można uzyskać w agencjach zajmujących się wypłatą dopłat w państwach członkowskich;
38. wzywa do dopuszczenia bardziej elastycznych zasad dotyczących płatności, które umożliwią dokonywanie płatności jeszcze przed ostatecznym zakończeniem wszystkich kontroli;
39. zachęca Komisję do przeanalizowania definicji obszaru kwalifikującego się i jej interpretacji w państwach członkowskich;
40. wierzy, że aktualna definicja działalności rolnej dla celów jednolitej płatności powinna zostać poddana przeglądowi w celu zagwarantowania, by wnioskodawcy niebędący aktywnymi rolnikami nie byli uprawnieni;
41. uważa, że w przyszłości system powinien uwzględniać zasady uproszczenia i że prostota, sprawiedliwość i przejrzystość powinny stanowić najważniejsze elementy reformy WPR;
42. wzywa Komisję, aby dokonała przeglądu systemu kontroli i rozliczeń;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

43. uważa, że Komisja powinna przyjąć właściwsze i ostatecznie oparte na ocenie ryzyka podejście do stosowania kontroli regulacyjnych, przeprowadzania audytów zgodności i nakazywania korekt finansowych;
44. zachęca Komisję, aby wystąpiła z wnioskami mogącymi ulepszyć ramy audytu i kontroli WPR;
45. uważa, że istniejącym dużym różnicom między państwami członkowskimi w zakresie wsparcia bezpośredniego należy zapobiegać, aby zapewnić równe traktowanie rolników w całej Unii Europejskiej oraz uniknąć zakłócenia rynku i konkurencji;
46. uznaje, że aby sprostać wyzwaniom stawianym przez środowisko naturalne, w tym dostosowaniu się do zmiany klimatu i jej złagodzeniu, rolnicy mają do odegrania ważną rolę, wskazując praktyczne środki wymagane do osiągnięcia tych celów, i uważa, że najlepszymi mechanizmami osiągnięcia wspomnianych celów są porozumienia końcowe, a nie uregulowania prawne;
47. podkreśla, że zmniejszenie obciążenia administracyjnego związanego z monitorowaniem i raportowaniem nałożonego na organizacje producentów z sektora owoców i warzyw uczyni te organizacje bardziej atrakcyjnymi dla rolników oraz zachęci je do zrzeszania się i wspólnego działania;

Rozwój obszarów wiejskich

48. podkreśla, że wystarczy jedna kontrola audytowa w przypadku płatności dokonywanych na podstawie istniejącego systemu certyfikacji (np. produkcja ekologiczna i systemy wsparcia środowiska naturalnego);
49. z zaniepokojeniem odnotowuje dużą liczbę błędów we wnioskach o dopłaty bezpośrednio odnotowaną w niektórych państwach członkowskich; podkreśla, że błędy te wynikają raczej głównie z używanego wyposażenia ortofotograficznego i zwykle nie są za nie odpowiedzialni sami rolnicy; wzywa do karania za takie błędy jedynie w wypadkach wyraźnej próby oszustwa;
50. uważa, że ustawodawstwo, którego przepisy kłócą się z innymi przepisami, powinno zostać najpierw uregulowane, zanim zostanie narzucone rolnikowi (np. legislacja środowiskowa a system jednolitych dopłat);
51. uważa, że definicje zawarte w prawodawstwie z zakresu rozwoju wsi należy poddać przeglądowi, a w razie potrzeby rozwinąć w celu zapewnienia spójności z prawodawstwem z zakresu płatności bezpośredniej;
52. wierzy, że powinno się zwiększyć przejrzystość odnośnie do kar i obowiązków ciężących na rolnikach;
53. wzywa do wprowadzenia precyzyjnie określonych obowiązków rolników w celu wyeliminowania braku przejrzystości w odniesieniu do kar;
54. pragnie uzyskać szerszy długoterminowy wgląd w kontrolę tych systemów, z położeniem większego akcentu na ostateczne oddziaływanie i wynik, zamiast skupiania się na określonych błędnych stopach wynikających z przyjętych środków rozwoju obszarów wiejskich czy środowiska naturalnego;
55. podkreśla, że należy poddać przeglądowi i uprościć aktualny skomplikowany system wskaźników i że system monitorowania, roczne sprawozdania oraz oceny ex-ante, śródkresowa i ex-post stworzyły niezwykle skomplikowany system wskaźników i sprawozdań;
56. zwraca się do Komisji, aby zbadała przydatność porozumień końcowych jako prostszej i skuteczniejszej metody dostarczania dóbr publicznych w przyszłości;
57. wzywa do wprowadzenia uproszczonego i spójnego systemu wskaźników, który pośrednio przyczyniłby się do ułatwienia ich zrozumienia i stosowania, trafnych ocen i zmniejszenia biurokracji;

Wtorek, 18 maja 2010 r.

58. uważa, że przepisy dotyczące kwalifikowalności podatku VAT do korzystania z finansowania w ramach drugiego filaru WPR, zwłaszcza w wypadku działalności wykonywanej przez organy podlegające prawu publicznemu, należy zharmonizować z przepisami stosowanymi wobec funduszy strukturalnych;

59. podkreśla, że uproszczenie WPR powinno iść w parze z uproszczeniem jej wdrażania, i wzywa państwa członkowskie, aby zminimalizowały biurokratyczne formalności wymagane od potencjalnych beneficjentów WPR, zwłaszcza w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich;

60. wzywa państwa członkowskie, aby w swoich krajowych programach rozwoju obszarów wiejskich oddały do dyspozycji potencjalnych beneficjentów systemy, które gwarantują przejrzystość, oraz by udzieliły im koniecznego czasu na przygotowanie wniosków o dofinansowanie i na spełnienie różnych kryteriów kwalifikowalności do systemów wsparcia; wzywa Komisję, aby zapewniła tej sprawie stałe miejsce w dwustronnych dyskusjach z państwami członkowskimi;

Identyfikacja zwierząt

61. zachęca Komisję, aby przeanalizowała system identyfikacji zwierząt stosowany w poszczególnych państwach członkowskich oraz rozpoczęła prace w celu ujednoczenia systemu identyfikacji zwierząt, zapewniając zniesienie niepotrzebnych uregulowań prawnych, w szczególności aby przeanalizowała liczbę producentów i gospodarstw rolnych, liczbę wymaganych rejestrów oraz różnicę między producentem a gospodarstwem rolnym;

62. wzywa do daleko idącej harmonizacji aktualnych, bardzo zróżnicowanych uregulowań dotyczących identyfikacji zwierząt;

63. uważa, że raportowanie na temat przemieszczania się owiec i kóz i przekazywanie informacji do baz danych i władz powinno zostać jak najbardziej uproszczone, przy dopuszczeniu wszystkich narzędzi komunikacyjnych, w tym nowych technologii;

64. uważa, że w wypadku owiec i kóz, tak jak w wypadku trzody chlewnej, wystarczająca jest identyfikacja stada;

65. wzywa do odroczenia obowiązku elektronicznej identyfikacji owiec i kóz obowiązującego od 31 grudnia 2009 r., zważywszy na jego nadmierny koszt w czasie kryzysu gospodarczego;

66. wzywa do umorzenia kar z trzyletniego okresu obowiązywania systemu współzależności związanych z elektroniczną identyfikacją owiec i kóz, z uwagi na to, że jest to nowa i skomplikowana technologia, a rolnicy będą potrzebowali czasu na przyzwyczajenie się do niej i wypróbowanie jej; ponadto wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu uregulowań prawnych;

*

* *

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
